

РЕШЕНИЕ

№ 202

гр. Враца, 10.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВРАЦА, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калина Хр. Христова

при участието на секретаря Наталия Мл. Петрова
като разгледа докладваното от Калина Хр. Христова Гражданско дело № 20241420100456 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба от К. П. К., ЕГН *****, против „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487, с която са предявени кумулативно обективно съединени иски за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищцата, извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ със Заповед № 32/12.01.2024 г. на управителя на дружеството, считано от 04.01.2024 г., за възстановяването ѝ на заеманата преди уволнението длъжност „*****“ и за заплащане на обезщетение за оставането ѝ без работа поради незаконното уволнение за шест месеца, считано от 04.01.2024 г. до 04.07.2024 г. в общ размер на 8 100 лева, ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба до окончателното изплащане. Претендира присъждане на сторените в производството разноски.

В исковата молба се твърди, че ищцата работела при ответното дружество на длъжност „*****“, като със Заповед № 32/12.01.2024 г. на управителя, получена от ищцата на 12.01.2024 г., трудовото ѝ правоотношение било прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ – поради намаляване обема на работата. Ищцата счита уволнението за незаконно.

На първо място сочи, че в уволнителната заповед липсват задължителни реквизити, като в мотивите липсва и конкретното правно основание. Самата заповед е наименована „Заповед за изменение на трудовото правоотношение“, като е посочено, че се издава на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ, а в текста е посочено „поради изтичане срока на предизвестieto“, без да е посочена точна дата, от която правоотношението се

счита прекратено.

На следващо място, сочи, че работодателят не е спазил разпоредбата на чл. 329, ал. 1 КТ – не е извършил подбор преди да уволни ищцата.

Счита, че не е налице намаляване обема на работата в ответното дружество, което и към момента търси да назначи нови работници на длъжността, която заема ищцата.

В срока по чл. 131 ГПК от „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487, е депозиран писмен отговор на исковата молба, с който признава предявените искове и изразява готовност да отмени уволнителната заповед и незабавно да възстанови ищцата на работа, както и да ѝ заплати обезщетение за оставането ѝ без работа от уволнението до датата на постановяване на съдебното решение. Счита, че до края на исковия период, който все още не е настъпил – от датата на решението до 04.07.2024 г. искът за обезщетение следва да се отхвърли. Соци, че последното получено от ищцата брутно трудово възнаграждение е в размер на 1 274,82 лева, която сума признава като база за изчисление на дължимото се на ищцата обезщетение.

Иска се постановяване на решение, с което предявените искове да бъдат уважени съобразно признанието и присъждане на сторените в производството разноси съразмерно с отхвърлената част на иска за обезщетение.

В съдебно заседание по искане на процесуалния представител на ищцата производството по делото е прекратено в частта по предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ поради неговото оттегляне, както и на основание чл. 214, ал. 1 ГПК е допуснато изменение на предявения иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ чрез намаляване на неговия размер, като същият да се счита предявен за сумата от общо 3 916,92 лева и производството е прекратено в частта за разликата над сумата от 3 916,92 лв. до пълния предявен размер от 8 100 лв. и за периода от 04.01.2024 до 11.01.2024 г., поради оттегляне на иска.

Съдът, като взе предвид становищата и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Между страните не се спори, а и от представеното по делото копие от трудовото досие на ищцата се установява, че между страните е сключен Трудов договор № 2118/19.04.2021 г., по силата на който ищцата е назначена на длъжността „*****“. Със Заповед № 32/12.01.2024 г. на управителя на ответното дружество същият е прекратен на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ, считано от 12.01.2024 г. /допусната техническа грешка - 2023 г./.

Не се спори между страните, а и от представените по делото удостоверения изх. № 271/26.01.2024 г. и изх. № 153/25.01.2024 г. се установява, че последното

получено от ищцата К. брутно трудово възнаграждение е в размер на 1 274,82 лева.

Ответникът не оспорва, а и от представените към исковата молба копие от първа и последна страница на трудова книжка № 15/12.06.2001 г. се установява, че към датата на подаване на исковата молба след прекратяване на трудовия договор с ответното дружество не е налице вписване на последващо трудово правоотношение с друг работодател, а такова е сключено на 11.03.2024 г., видно от представения с допълнителна молба Трудов договор № 044/11.03.2024 г., съгласно който ищцата е започнала работа при друг работодател, считано от 13.03.2024 г. с основно месечно брутно трудово възнаграждение в размер на 933 лева.

Други доказателства в производството не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна:

Предявени са кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 и т. 3 КТ – за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищцата К. К., извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ със Заповед № 32/12.01.2024 г. на управителя на ответното дружество „Интелигентни системи сигурност“ ООД, считано от 12.01.2024 г., и за заплащане на обезщетение за оставането ѝ без работа поради незаконното уволнение в общ размер на 3 916,92 лева за периода от датата на уволнението – 12.01.2024 г. до 04.07.2024 г., ведно със законната лихва от депозирание на исковата молба – 14.02.2024 г. до окончателното изплащане на вземането, както следва: обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ в размер на 2 549,64 лева за периода от 12.01.2024 г. до 12.03.2024 г. и обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 2 КТ в размер на 1 367,28 лева, представляваща разликата между получаваното при ответника и получаваното при новия работодател брутно трудово възнаграждение за периода от 13.03.2024 г. до 04.07.2024 г.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

В първото по делото съдебно заседание, проведено на 27.03.2024 г., ищцата чрез своя процесуален представител е заявила искане да бъде постановено решение при признание на иска по реда на чл. 237 ГПК.

Основателността на този иск е изцяло призната от ответното дружество в отговора на исковата молба. Признатото право не противоречи на закона или добрите нрави и е такова, с което страната може да се разпорежда. Съдът следва да се произнесе съобразно направеното признание, без да е необходимо да излага мотиви по съществото на спора.

С оглед наличието на всички кумулативни предпоставки, следва да бъде постановено решение при признание на иска, с което предявеният от К. П. К., ЕГН

*****, против „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487, иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ да бъде уважен, като извършеното със Заповед № 32/12.01.2024 г. уволнение бъде признато за незаконно и отменено.

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ:

След допуснатото изменение искът за заплащане на обезщетение за оставане без работа поради незаконното уволнение е предявен за сумата от общо 3 916,92 лева и за периода от датата на уволнението – 12.01.2024 г. до 04.07.2024 г., ведно със законната лихва от депозиране на исковата молба – 14.02.2024 г. до окончателното изплащане на вземането, като се претендира обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ в размер на 2 549,64 лева за периода от 12.01.2024 г. до 12.03.2024 г. /брутното трудово възнаграждение за 2 месеца/ и обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 2 КТ в размер на 1 367,28 лева, представляваща разликата между получаваното при ответника и получаваното при новия работодател трудово възнаграждение за периода от 13.03.2024 г. до 04.07.2024 г.

Ответното дружество е признало иска по основателност, като е оспорило единствено неговия размер, но в съдебно заседание ищцата измени иска чрез намаляване на неговия размер съобразно признатия от ответното дружество размер на последното получено от нея брутно трудово възнаграждение.

Искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ е предвиден за реализация на възможностите, посочени в чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ за заплащане на обезщетение при незаконно уволнение. Допустимо е да се присъди за една част от 6-месечния период обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, а за останалата част – по чл. 225, ал. 2 КТ, в зависимост от фактите по делото и без да е изменян от ищеца този му иск, защото практически това води до намаляване на тази му претенция (от по-голяма към по-малка) и се включва във вече заявената от него претенция за обезвреда на вредите, които е претърпял поради незаконното му уволнение. Последните са съизмерими с липсата на получено от него трудово възнаграждение, ако е останал без работа през този период, и/или с разликата в заплатите, ако е работил през същия и/или част от него на по-ниско платена работа. Затова и обезщетението за тези вреди се дължи в размер на брутното му трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа поради уволнението, но не за повече от шест месеца, и/или в размер на разликата в заплатите, ако за част или за целия този 6-месечен период е работил на по-ниско платена работа. Такова е разрешението на този въпрос, дадено в Решение № 944/07.12.2009 г. по гр. д. № 5022/2008 г., ВКС, IV г. о., в което е прието, че постъпването на работа при друг работодател в шестмесечния период след уволнението следва да се преценява при условията на чл. 225, ал. 2 КТ, без да се счита прекъсната причинно-следствената връзка между незаконното уволнение и причинената вреда и когато в рамките на шестмесечния период след незаконното уволнение работникът или служителът е

постъпил на работа при нов работодател по трудов договор за неопределено време, обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ се дължи за периода от уволнението до постъпването на новата работа, а след постъпването, ако тази работа е по-ниско платена, се дължи обезщетение по чл. 225, ал. 2 КТ до изтичане на шестмесечния срок. В същия смисъл е и Решение № 169/29.03.2011 г. по гр. д. № 1699/2009 г., ВКС, IV г. о.

Отговорността на работодателя по чл. 225 КТ е договорна, като правото на обезщетение за работника/служителя възниква при наличието на три кумулативни предпоставки: 1) признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна; 2) наличие на подлежаща на обезщетяване имуществена вреда – пропуснати ползи от реализиране на доходи от труд или реализирани доходи в по-нисък размер и 3) причинна връзка между незаконното уволнение и оставането на работника или служителя без работа и/или постъпването на по-ниско платена такава /в този смисъл Тълкувателно решение № 3/19.03.1996 г. на ОСГК на ВКС/. Тежестта да докаже по делото тези предпоставки е за ищцата.

В отговора на исковата молба ответното дружество признава основателността на този иск, т. е. признава възникването на правото на ищцата да получи обезщетение за оставането ѝ без работа поради незаконното уволнение. Оспорва единствено претендирания с исковата молба размер, като счита, че размерът на последното получено трудово възнаграждение от ищцата е 1 274,82 лева, който следва да послужи за изчисляване на обезщетението по чл. 225 КТ. Ищцата не оспорва този размер и иска обезщетението да се изчисли на база тази сума.

Доколкото уволнението на ищцата следва да бъде признато за незаконно и отменено, то първата предпоставка за основателността на осъдителния иск за заплащане на обезщетение е налице. Налице са и втората и трета кумулативни предпоставки, като обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ се дължи за периода от прекратяване на трудовото правоотношение с ответното дружество до възникването на трудовото правоотношение с новия работодател, а обезщетението по чл. 225, ал. 2 КТ – от започване на работа по новото правоотношение.

Отговорността на работодателя за заплащане на обезщетението по чл. 225 КТ възниква от датата на прекратяване на трудовото правоотношение, посочена в уволнителната заповед – 12.01.2024 г.

За основателността на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 КТ, освен наличието на незаконно уволнение, е необходимо работникът или служителят да докаже оставането си без работа за исковия период. От представените от ищцата копия от трудовата книжка и от последващ трудов договор, се установява, че след прекратяване на трудовото правоотношение с ответното дружество и до депозиране на исковата молба ищцата не е сключвала трудов договор с друг работодател. Такъв е сключила на 11.03.2024 г. и е започнала работа, считано от 13.03.2024 г., като

уговореното по него възнаграждение – 933 лева е в по – нисък размер от последното получено трудово възнаграждение при ответното дружество.

Предявеният иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ е основателен за периода от датата на уволнението – 12.01.2024 г. до датата на устните състезания в настоящото производство – 27.03.2024 г. За периода след датата на устните състезания в настоящото производство съдът не може да прави фактически и правни изводи относно основателността на претенцията по чл. 225, ал. 1 КТ, доколкото доказването в процеса касае единствено фактите, настъпили в хода на производството до устните състезания. За периода от 12.01.2024 г. до 12.03.2024 г. следва да се присъди обезщетение в размер на brutното трудово възнаграждение на ищцата, а за периода от 13.03.2024 г. до 27.03.2024 г. – разликата между същото и brutното трудово възнаграждение при новия работодател, което е в по – нисък размер.

Между страните не се спори, а и от представеното от ищцата удостоверение изх. № 271/26.01.2024 г. /л. 6 от делото/ е видно, че последното съгласно чл. 228, ал. 1 КТ получено от ищцата К. brutно трудово възнаграждение за месеца, предхождащ уволнението – м. декември 2023 г. е в размер на 1 274,82 лева. За периода от 12.01.2024 г. до 12.03.2024 г. претенцията обхваща два пълни календарни месеца и обезщетението е в размер на 2 549,64 лева /2 месеца x 1 274,82 лева/.

Разликата между двете brutни трудови възнаграждения е 341,82 лева /1 274,82 лева – 933 лева/. Тъй като до устните състезания ищцата не е отработила пълен календарен месец при новия работодател, дължимото ѝ се обезщетение следва да се изчисли пропорционално за работните дни. Месец март 2024 г. има 20 работни дни и дължимото обезщетение е в размер на 17,091 лева/ден, изчислено като сумата 341,82 лева се раздели на 20 работни дни. За времето от 13.03.2024 г. до 27.03.2024 г. има 11 работни дни или дължимото се на ищцата обезщетение е в размер на 188 лева /11 работни дни x 17,091 лева/.

Или за периода от 12.01.2024 г. до 27.03.2024 г. общото обезщетение за оставане без работа вследствие незаконното уволнение, дължимо от ответното дружество на ищцата, е в размер на 2 737,64 лева, което се дължи ведно със законната лихва от предявяване на исковата молба – 14.02.2024 г. до окончателното изплащане на вземането.

С оглед изложеното, искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ е основателен и следва да бъде уважен за сумата от 2 737,64 лева и за периода от 12.01.2024 г. до 27.03.2024 г., а за разликата над тази сума до пълния предявен размер от 3 916,92 лева и за периода от 28.03.2024 г. до 04.07.2024 г. следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът служебно допуска предварително изпълнение, когато присъжда обезщетение за издръжка, възнаграждение и

обезщетение за труд. Тъй като в случая съдът присъжда обезщетение за работа, следва служебно да допусне предварително изпълнение на решението в тази му част.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски възниква за двете страни. Ответното дружество не е представило доказателства да е сторило такива.

Ищцата претендира разноски съгласно списък по чл. 80 ГПК – адвокатско възнаграждение в размер на 1 000 лева, което видно от представения договор за правна защита, е платено от ищцата в брой, за което договорът служи като разписка.

На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Районен съд – гр. Враца държавна такса върху иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ в размер на 50 лева, както и върху уважената част на иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ, която е в размер на 109,51 лева или общо сума в размер на 159,51 лева.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО и ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на К. П. К., ЕГН *****, извършено на основание чл. 328, ал. 1, т. 3 КТ със Заповед № 32/12.01.2024 г. на управителя на „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487.

ОСЪЖДА „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Илинден“ № 3, **ДА ЗАПЛАТИ** на К. П. К., ЕГН *****, с адрес: *****, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ сумата от общо **2 737,64 лева** /две хиляди седемстотин тридесет и седем лева и шестдесет и четири стотинки/, представляваща обезщетение за оставането й без работа поради незаконното уволнение и обезщетение за получавано по – ниско трудово възнаграждение по трудово правоотношение с друг работодател за периода от 12.01.2024 г. до 27.03.2024 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на депозиране на исковата молба – 14.02.2024 г. до окончателното изплащане на сумата, както и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **1 000 лева** /хиляда лева/ - разноски в производството за платено адвокатско възнаграждение, като **ОТХВЪРЛЯ** иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ за разликата над присъдения размер до пълния предявен размер от 3 916,92 лева и за периода от 28.03.2024 г. до 04.07.2024 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК „Интелигентни системи сигурност“ ООД, ЕИК 106012487, със седалище и адрес на управление: гр. Враца, ул. „Илинден“

№ 3, **ДА ЗАПЛАТИ** по сметка на Районен съд – гр. Враца държавна такса върху уважената част на исковете в размер на **159,51 лева** /сто петдесет и девет лева и петдесет и една стотинки/.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК предварително изпълнение на решението **В ЧАСТТА** относно присъденото обезщетение за оставане без работа по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 и ал. 2 КТ.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – гр. Враца в двуседмичен срок, считано от 10.04.2024 г. на основание чл. 315, ал. 2 ГПК, а в частта по чл. 242, ал. 1 ГПК, имащо характер на определение – с частна жалба пред Окръжен съд – гр. Враца в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Враца: _____